

нищитѣ си; мойтъ господарь, Діомедъ, не е чловѣкъ който да сѣпи напрасно парыгъ подирь сичкытъ безумія на модата.

— Лъжешъ, разбойнико, извика Діомедъ обладанъ отъ гнѣвъ за недостоинството ти днесъ ще иждивѣж толкосъ и толкосъ, косто бы разорило и едного като Лукулла; остави гнѣздото си и ела подирѣ ми, имамъ да ти говорѣж.

— Робѣтъ трѣгнѣж подирь господаря си като мягвѣ на съюзницитѣ си.

— Разбойнико! рече му Діомедъ, какъ смѣи ты да напѣлвишъ къщата ми съ тѣзи негодници? сичкытъ причнчатъ на сѣщи вѣхвы.

— Съ сичко туй увѣривамъ та, господарю, че тѣ иматъ добро име, тѣ сѣ най добрытъ готвачи въ града ни; съ голѣма мъка може чловѣкъ да сполучи да ги склони, но за мой хатъръ само. . .

— За твой хатъръ, лукавий, пресѣче му думата Діомедъ. Колко пары ми откраднѣж, въ покупкытъ? Каквы кражбы не направи; Малко ли пѣщо ты продаде отъ месото по края на града; колко пѣти не ми мнѣж на смѣтка лъжовны пера за развалена мѣдъ, за счупены сѣждове? Е? . . . и сега смѣешъ да ми думашъ че за твой хѣтъръ сѣ дошли да шетатъ.

— Не дѣй, господарю, не укорявай чистността. Боговетѣ да ми накажѣтъ ако. . .

— Мълчи, разбойнико, не са кълни! прѣжснѣж го пакъ Діомедъ, не са кълни, за да не та устрѣлжѣтъ боговетѣ, а азъ останѣж безъ готвачъ и безъ готова вечера; туй ти стига сега. Отваряй си очитѣ и внимавай на любезнытъ си другары помагачы, които сѣ дошли тука за раскошество и за развратъ, и утрѣ пазѣ са да не ми изнамѣришъ пѣкон басни за счупены сѣждове, за чашы исчезнѣжлы като отъ чудо, инакъ гѣрбѣтъ ти ще тегли злѣ. Чувай сега! помнишъ ли колко заплатихъ за фригійскытъ фазаны, тѣ, тако ми Херкулесса, стигахъ да прехранѣжтъ единъ смиренъ чловѣкъ за една година! имаи предъ очи че многото печено не струва нищо. Когато послѣденъ пѣтъ гостихъ разны прѣатели, помнишъ ли Конгоре, че ты са обща да опечешъ добръ единъ пуйкъ и послѣ го сложи на трапезата като камъкъ изхвърленъ отъ Егна, като че подзѣмныйтъ огнь го бѣ изсушилъ месото му. Но днесъ, Конгоре, бѣди повнимателенъ и умѣренъ въ работата си. Внимательността и умѣренността е мѣйка на голѣмы работы, и ако не та е грижа въ пѣкой работы за кесѣята на господаря ти, имаи поне на умъ чѣстѣта си.

— Никога, отъ времето на Херкулеса до днесъ, не са е пригответаваа вечера като сегашната превъсходна.